

kontrakter, når afdøde har betalt præmierne eller vederlaget uden at have erholdt dette godtgjort af erhververen. Har denne ydet afdøde et vederlag, der dog ikke helt dækker, hvad afdøde har udlagt, kan det således ydede vederlag fradrages i det afgiftspligtige beløb. Fra afgiftspligten er endvidere undtaget, hvad der måtte blive udbetalt nogen i henhold til forsikringskontrakter og lignende, som er indgået til opfyldelse af en vedkommende i henhold til lov eller administrativ forskrift påhvilende forpligtelse. Af forsikringer, tegnede til fordel for efterlevende ægtefælle, beregnes afgiften kun, når forsikringens samlede beløb — for livrenters vedkommende kapitaliseret efter § 20, overstiger 3.000 kr.;

- b) af gaver, som vedkommende person har bortskænket i levende live, når han havde forbeholdt sig indtægterne eller nyten og brugen af det bortskænkede for sin livstid eller for et tidsrum, der endnu ikke er udløbet ved hans død;
- c) af overdragelser, vedkommende person har foretaget til omgåelse af afgiftspligten efter denne lov.

§ 6. I de i § 4, litra a, d og e, samt i de i § 5 nævnte tilfælde beregnes arveafgiften ligesom ved egentlig arv efter erhververens slægtskabsforhold til arveladeren eller overdrageren; i de i § 4, litra b og c, nævnte tilfælde efter hans slægtskabsforhold til sidste besidder.

Stk. 2. Af arvemidler, som tilfalder familiestiftelser eller legater, der falder ind under reglen i § 4, litra c, beregnes arveafgiften efter arveladerens slægtskabsforhold til de personer, der er nydere af stiftelsen eller legatet på den tid, arven erhverves.

§ 7. Af arv, der tilfalder ægtefæller, som ikke har fuldstændigt særeje med hensyn til alle deres ejendele, beregnes afgiften, når arven ikke bliver fuldstændigt særeje, eller erhvervelsen består i en indtægts- eller rentenydelse, der er tillagt begge ægtefæller i forening, efter den ægtefælles slægtskabsforhold til arveladeren, som er nærmest i slægt med denne. På tilsvarende måde beregnes afgiften af arv, der tilfalder nogen efter to ægtefæller, som ikke har fundstændigt særeje med hensyn til alle deres ejendele, og udredes af fællesboet, efter vedkommende arvingers slægtskabsforhold til den

ægtefælle, med hvem han er nærmest beslægtet.

Stk. 2. Har to ægtefæller, som ikke har fuldstændigt særeje med hensyn til alle deres ejendele, i et gensidigt testamente bestemt, hvem den fælles formue ved den længstlevendes død skal tilfalde, beregnes afgiften af den formue, som ved den længstlevendes død falder i arv i henhold til denne bestemmelse, ligeledes efter vedkommende arvingers slægtskabsforhold til den ægtefælle, med hvem de er nærmest beslægtet. Er der ved det gensidige testamente forbeholdt den længstlevende testationsret over formuen, og denne testationsret benyttes, bliver dog afgiften af alt, hvad der tilfalder de af den længstlevende indsatte arvinger, at beregne efter disses slægtskabsforhold til denne, selv om de måtte være nærmere beslægtet med den førstafdøde.

Stk. 3. Hvor en arvelader ved sin ægtefælles død har taget arv som eneste arving i henhold til loven, bliver arveafgiften af de erhvervelser, som ved arveladerens død i henhold til loven tilfalder den førstafdøde ægtefælles slægtninge, at beregne efter vedkommende arvingers slægtskabsforhold til den ægtefælle, med hvem de er nærmest beslægtet, for så vidt erhvervelserne hidrører fra ægtefællernes fællesbo. Det samme gælder for fællesbomidler, der ved arveladers død deles i henhold til et af ægtefællerne i fællesskab oprettet testamente. Har arveladeren truffet testamentariske dispositioner, hvorved arvedelingen efter loven eller det fælles testamente ændres for så vidt angår fællesbomidlerne, finder reglen i stk. 2, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Har i andre tilfælde to eller flere personer gensidig indsat hinanden til arvinger, bliver ved hver arveladers død afgiften at beregne efter de indsatte arvingers slægtskabsforhold til den afdøde.

§ 8. Har arveladeren eller den, fra hvem en efter det foranstående afgiftspligtige erhvervelse hidrører, hjemsted uden for riget, bliver arveafgift kun at erlægge, for så vidt den afgiftspligtige erhvervelse omfatter:

- a) Faste ejendomme her i riget eller retten til at opbære ydelser i henhold til vedvarende rettigheder over sådanne;
- b) Besiddelsen af fideikommissar under dansk statskontrol;
- c) Nydelsen af danske familielegater eller familiestiftelser.